

КЊИЖЕВНИ ЧАСОПИС ЗА ДЕЦУ

РИЗНИЦА

БРОЈ 5

БИСЕРЧИТИ
КЊИГЕ КОЈЕ
СЕ ГЛЕДАЈУ

ВЕСЕЛА
ПСИХОТРАМАЛОЛОГИЈА

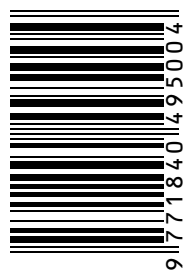
А САД ПАЗИ
– ИГРОКАЗИ

БАКА

СТРИП

Бања Лука, Година II, Бр. 5, цијена 3 KM

ISSN 1840-4952

9 771840 495004

РИЈЕЧ УРЕДНИКА

Драги читаоци,

Новогодина, новополугодиште, нова Ризница! Надам се да стелије попровели распуст, да сте се одморили, уживали у празницима са породицом и пријатељима, искористили лијепо вријеме, али и оно малосњега, и да сте сада spremни за нове школске подухвате! Као што вјероватно свиећне знате, ближи нам сешколска слава – Свети Сава, пасмовам за овај број припремили и неколико јесама о овом нашем великану. Такође, морам да поменем и то да је 9. јануара Република Српска прославила свој 18. рођендан. У част пуног љетства РС у Банском двору је одржана необична, надахнута, изузетно лијепа Свечана академија.

Редакција Ризнице, како то и приличи, и вама честита све празнике и жељепу опшпјеху, здравља, маште и доброг оцјена у овој 2010. години!

П.С.: Кад смо већ код жеља – невогодишње жеље нама шалје пјесник Радислав Јовић из Земуна. Из словенијенамстиженешто оригинално – прва пјесма о, Ризници“. Написао је Урош Вошњак, млади словеначки пјесник. Уживајте!

„Ризница“ књижевни часопис за дјецу, Бања Лука, Година II, Бр. 5,
Издавачи: „Графомарк“ Лакташи, „Култарт“ Бања Лука
За издаваче: Светозар Ђеркеца, Слободан Стошић
Главни уредник: Невена Стошић
Редакција: Тоде Николетић, Ранко Павловић, Слободан Станишић, Пеђа Трајковић,
Бојана Стошић, Невена Стошић
Илустрације и уметнички директор: Пеђа Трајковић
Лектор: Бојана Стошић
Компјутерска припрема: Драган Савичић

Адреса редакције:
Бања Лука, Слободана Јовановића 5
Тел: +387 51 300 152, +387 65 47 11 87, +387 65 460 271
е-mail: casopis_riznica@yahoo.com
Пројекат „Ризница“ и издавање часописа помогло
Министарство просвјете и културе РС

Према мишљењу стручне комисије Републичког педагошког завода (бр. 07/2.01/031-614-328/09) од 15. септембра 2009. године „Ризница“ задовољава потребне педагошке и дидактичке-методичке вриједности, те може бити подршка у остваривању циљева образовања и васпитања ученика основне школе.

РИЗНИЦА

Послао ми Тоде Ризницу да читам,
да на њене стазе бацим своје очи,
и тако сам редом почео да скитам,
слушајући наду – негде ћу већ
доћи...

Јој, што је шарена уз све топле боје,
у њој свашта има, све до Деда
Мраза,
могао бих рећи, како ствари стоје,
све се може наћи, чак без путоказа!

Приче, песме силне, чак и деца
пишу,
срећа свуда скаче, нема трага јада,
у њој сунце сија и кроз снег и
кишу,
једино што фали то је – чоколада!

УРОШ ВОШЊАК

НОВОГОДИШЊЕ ЖЕЉЕ

Нек до сваког лепог циља
неуморна вам водиља
буде она звезда сјајна,
што је као космос трајна.

Нек до сваког лепог трена
стаза буде испуњена
вером, љубављу и надом,
знањем и поштеним радом.

Нек година Нова – свака,
буде сва од тренутака
здравља, љубави и среће.
Осмех с лица да узлеће

и добар глас да вас прати,
драги гост у кућу сврати...
Да вам место увек буде
уз искрене, добре људе.

РАДИСЛАВ ЈОВИЋ

ПАСТИР СА ХИЛАНДАРА

Јануар, ноћ је одавно одмакла,
Низ улице пуне тек пси се јаве,
Мраз ледом слика прозорска стакла
Сребрним ликом Светог Саве.

А, с неба, месец златним концима
Плете ореол с хиљаду шара,
И голица дечје снове звонцима,
Пастира Растка са Хиландара.

И, све је, као баш да постоји,
Мудрац са брадом крај кревета,
Док ветар дахом пахуље роји
Греје нас доброта милог свеца.

Па нас пун љубави ушушкава,
С молитвом од које нестаје тама,
Ко Бели анђеол Немањић Сава,
Бди са иконе у соби над нама.

А, са јастука, пролеће цвета
Као најлепша благодарница,
Из пећи радосно ватра пуцкета
И бљесне светац као варница.

И тече ноћ, тиха ко река,
Одлази с батом црквеног звона,
У тајну свитања и кукурека,
У чежњу Анастасије и Симеона.

Па када јутром дан исплете
Прозрачну лепоту с плавог свода,
И, сан кад оде, схватићеш дете,
То Свети Сава по небу хода.

Тоде Николетић
9. јануар на Стевандан
Лета Господњег 2010.

СВЕТИ САВА

Могоа си бити владар,
владарског рода Ти си,
и да владаш српском земљом,
могоа си, али ниси.

Растао си са књигама
на очевом белом двору,
заvoleо Бога, људе
и сањао Свету Гору.

Могоа си владар бити

којег мрзе или воле,
али, Ти си своме роду

отварао цркве, школе...

Отада се у срцима
Твоја мудрост деци јавља
и побожно, сви имају
петицу из ПРАВОСЛАВЉА.

МИРОСЛАВ КОКОШАР

ЉУБЛВ БОЈЕ БВЛО

Од јуче је Сњешко Бијелић
у великом смјешку
дјеца су му поклонили
једну лијепу Сњешку.

Чим је стигла, та је љубав
почела да тиња
већ у вече поклони јој
сукњицу од иња.

Љубавне га бриге море
сатима је гледа
заволи у њеној коси
чуперке од леда.

Рече јој да нико никад
раставит их неће
и пођоше негдје скупа
у прво прољеће

Нисмо могли вјеровати
па да му је стопут драга
да ће због ње изненада
отићи без трага

И баш нико сазн'о није
гдје су љето цијело
гдје је могла сакрити се
љубав боје бијело

Тек понекад причини се
кад се небо мрешка
поред Сњешка из облака
да се смјеши Сњешка

ПРЕХЛАЂЕНЕ ПЈЕСМЕ

ПРЕХЛАЂЕНА РУЖА

Јутрос је хладно роси,
па се по коси
и босим ногама
покрила ружиним латицама.

Зато је ружа
почела да кише.
А када ружа
шмрца и кише –
свуда мирише,
јер прехлађене ружине латице
расипају наоколо
мирисне капљице.
Једна је улетјела
у кљун птице,
па сада миришу
све пјесмице.

А друга,
иако то није хтјела,
у торбу је улетјела,
и то не у неку лијеву,
него баш у поштареву.
Зато су данас сва писма
мирисима овјерена
и – заљубљена.
Капљица трећа
маше из цвијећа.
Ма, гдје је четврта?
С дјецом по асфалту
цвјетове црта.
А пета? Пета
по парку шета.
Ужива у слободи
и дјецу за руке води.

Ако се рашири
ова прехлада,
мирисат ће, најмање,
пола града...
А можда и више!?
Ох, дајте рупчић!
Још је једна ружа
почела да кише...

ПРЕХЛАЂЕНИ ДЈЕДА

Прехладио се мој дједа.
Од кихања просто
не може да гледа.
А страшно је кад мој дједа кише,
тресе се сва соба
и лустер се њише.

Апћи, апћи, апћиха,
и ормар се зањиха!

Шетње по парку? Ни говора!
Дједа никуд не може из куће,
већ иза затворених прозора
пијуцка чајеве вруће.

ПРЕХЛАЂЕНА ПРИЧА

Ово је, апћиха, апћиха, апћиха, Прехлађена Прича. Није слушала маму Списатељицу, шмрк, шмрк, шмрк, па је, кх, кх, кх, пила хладан сок. Инатила се, занемарила упозорења, апћиха, шмрк, кх, па јој сада из носа извиру двије рјечице.

– Тако јој и треба! – рече Радознала Дјевојчица кад је то чула од Приповједача и, ознојена послије трчања, скиде џемпер, уми се на хладном потоку и сједе на влажну земљу у хладовини врбе. – Да је, апћиха, апћиха, апћиха, слушала маму, не би, шмрц, шмрц, шмрц, сада била прехлађена и могла би се, кх, кх, кх, играти са мном.

– Баш између вас дјевојчица и пекмеза нема никакве разлике – рече Несташан Дјечак и прогута цијелу куглу сладоледа. – Зачас се, шмрц, шмрц, шмрц, прехладите, као да сте, апћиха, апћиха, апћиха, тек изникле биљчице, кх, кх, кх!

Чувши то, Приповједач скува чај и напуни три шоље. Једну Списатељица однесе Прехлађеној Причи, а он пожури према Радозналој Дјевојчици и Несташном Дјечаку.

Чим осјетише мирис чаја и видјеше пару која се извијала из шоља, кх, шмрц и апћиха раширише крила и, попут ластавица које се у јесен селе на југ, одлетјеше на Сјеверни пол.

МЛРСИЊЕВ ЗАКОН

(Кад ти почне школски распуст обично се разболиш)

Шта је ово? Катастрофа,
незгода ил' неки пех?
Шта сам коме ја скривила,
па овако плаћам цех?

Све је ишло баш по плану:
зимски распуст, снег, идила,
друштво, санке, - ал' без мене,
а радо бих с њима била.

Грип, грипчина, назеб неки,
запаљење – не знам шта је?
Знам да мора да се лежи.
(Докле ли ће то да траје?).

Мама, тата, помагајте!
Дајте нешто - сируп, чај,
капсуле ил' инјекције,
да болести дође крај.

Није време да се лежи.
Ајд, болести, бежи! Бежи!
Зар да дете моје доби,
распуст проводи у соби?

Мислим сада у грозници
док ми очи чудно сјаје:
Лакше би ми много пало
лежање док школа траје.

У СУКЊИЦАМА

Вјеровати знам нећете
Ал истина то је права
Ако нешто само слажем
Ево рука ево глава

Прича каже да су давно
У временским даљинама
Дјечаци баш сви одреда
Шетали у хаљинама

Краљеви и краљевићи
Ратници што пољем тутње
Занатлије и трговци
Носили су некад сукње

И Велики Александар
И његови сви војници
Војевали бојевали
Замислите – у сукњици

И Херкулес славни јунак
Боговима пркосио
Раздвајао и стијене –
И он сукњу је носио

И данас се сукње носе
Жуте, плаве, розе, смеђе
Оставили великани
Цурицама у наслијеђе

Вјеровати знам нећете
Ал истина то је права
Ако нешто само слажем
Ево рука ево глава

Ко би још то вјеровао -
Свијет је стао наглавачке!
У свесци се једној грдно
Посвађале двије тачке.

Двије тачке, замислите!
Ту пред носом ђачког вијећа
Свађале се цијело јутро
Од њих двије која ј' већа.

И још нешто имам рећи,
Нешто што ме већ нервира:
Двије црте свађале се
Од њих двије која ј' шира.

О, свијете, луда главо,
Како може и то бити!
Тачке, црте – све су исте.
Ваљда ће се помирити.

Ал' од свега тога луђе,
Како ствари данас стоје:
Два се ђака препирала
Ко је љепши од њих двоје.

Тачке, црте - нису важне,
Све су исте – то зна свако.
А дјеца су различита,
Ал' су лијепа подједнако.

ШТА ЈЕ ШТУПОТИНА

ШТУПОТИНА, ПУКОТИНА,
ПУКОТИНА, ПРАЗНА ВРЕЋА,
ПУНА ВАЗДУХА ПРАЗНИНА,
МАДА ГЛАВА ЈЕ СВЕ ВЕЋА...

ШТУПОТИНА, КУКОТИНА,
КУКАЈ АКО НЕМАШ ЗНАЊА,
НА ТОМ СВЕТУ ЈЕ ИСТИНА
САМО ПАМЕТ НАПРЕД ГАЊА...

ШТУПОТИНА ОЧИ БЕЧИ,
УМЕСТО ДА ВРЕДНО УЧИ
КАКО ПРИЈАТЕЉЕ СТЕЋИ,
А НЕ КАКО ДРУГЕ ТУЋИ...

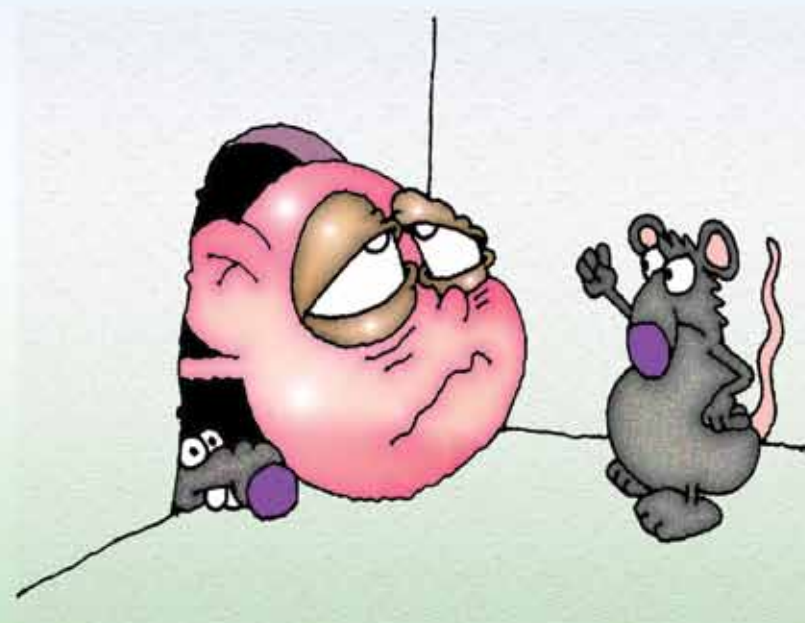

ШТА ЈЕ БРУКА

БРУКА ТИ ЈЕ, ШТО ЋЕ РЕЋИ,
ОНО СТАЊЕ ШТО НЕ ВАЉА,
УБРЗО СЕ МОЖЕ СТЕЋИ
КАД СЕ ТВОЈЕ ИМЕ КАЉА...

БРУКА ТИ ЈЕ КАДА ЛАЖЕШ,
КАДА ЧИНИШ ДЕЛА РУЖНА,
КАДА НЕКОМ НЕШТО КАЖЕШ,
ПА ОСТАЈЕ СРЦА ТУЖНА...

БРУКА ЛАКО КРИЈЕ ОЧИ,
ДОК ТЕ СВДА ПОМНО ПРАТИ,
ЗА ТРЕН ОКА МОЖЕ ДОЋИ,
АЛ СЕ НЕ ДА ЛАКО СПРАТИ...

ШЕСНАЕСТ АНА

Радерфорд Монтгомери. Запамтите то име. Или макар покушајте да га не заборавите. То је име човека који је једног дана почео да пише књигу КАРКАЏУ. Када је дошао до краја књиге, схватио је да је далеко од почетка, и трас! – књига је била завршена. Књиге се обично завршавају на крају, а то је случај и са КАРКАЏУОМ. КАРКАЏУ је необична књига, али пажња! Имамо само две опције: или ћу ја нешто рећи о овој књизи, или ће то учинити неко други. Имамо и трећу опцију, да одемо на Северни пол и узгајамо поморанце, али имам осећај да то није паметна идеја. Зато је боље да чујемо шта о књизи КАРКАЏУ мисли, на пример, шеснаест Ана.

Ана Виљушка каже – КАРКАЏУ је феноменална књига. Прочитала сам је 93 пута и сваки пут сам у њој открила неке нове ствари. Ево, управо чекам да се вратим однекуд, па да се опет бацим на читање.

Ана Пинг-Понг каже – Ову књигу сам добила за 12. рођендан. Добила сам и бицикл, клизальке, јакну и још брдо поклона. Ето, таква је то књига.

Ана Лавов Реп каже – Нисам је прочитала. Не могу да прочитам баш све књиге које постоје. Била бих луда, зар не?

Ана Секунд каже – То је, кратко речено, књига мог живота. Обожавам је! Обожавам и шненокле, али не на тај начин.

Ана Дрвце каже – Једном сам се учланила у библиотеку и само сам узимала КАРКАЏУ. Хтели су да ме избаце због тога, па сам почела да узимам и друге књиге. Али, уопште их нисам читала, само КАРКАЏУ... Хе, хе, хе, ала сам их преварила!

Ана Тачка каже – Ах, каква грандиозна књига! Тријумфална! Маестрална!

Непревазиђена! Чудесна! Да није било те књиге, ја бих данас вероватно била неки промашени случај.

Ана Завеса каже – КАРКАЏУ је веома паметна књига. Једном ми је пала на главу и одмах сам проговорила кинески.

Ана Трактор каже – Јел'то она књига која се зове другачије од оне друге књиге?

Ана Саксија каже – Купила сам пет КАРКАЏУА и све их прочитала. Да ли сте знали да их је све написао исти писац?

Ана Трећи Трегер каже – Моја баба је прочитала ту књигу. Каже да је добро написана и да је одлична да се изгуби са кључевима, кишобраном и дедом.

Ана Шестар каже – Причаћу касније о тој књизи. Тренутно сам заузета заљубљивањем у Матију.

Ана Ђеврек каже – Ја умем истовремено да читам КАРКАЏУ и мрдам левим уветом.

Десно уво мрдам када читам МАЛОГ ПРИНЦА.

Ана Мали Бубањ каже – Волела бих да неко напише књигу о мени. Ја сам интересантна. А КАРКАЏУ? Пих! Кога то занима?

Ана Парадајз каже – То је лепа књига. У њој се ради о разним стварима, а ту су и неки ликови. То мисли и моја тетка, а она у слободно време пуно мисли.

Ана Ролка каже – Већ 8 пута сам хтела да прочитам КАРКАЏУ. То је књига коју највише пута до сада нисам прочитала. Дефинитивно!

Ана Баш Ана каже – То је тешка, веома тешка књига. Нарочито када се носи у торби са лубеницом.

Ето, то су рекле Ане. Прочитајте књигу КАРКАЏУ, и сами видите да ли су биле у праву...

МИЛАН МРДАЉ МРЂА
БАНКОМАТ КОЈИ ХОДИ

Опет криза на све стране,
Џепарац ми нула чиста,
Гракћем попут гладне вране,
Увијам се као глиста.

Празан џеп ме тужно гледа,
Заједно смо лук и вода,
Срећом, ево стиже деда,
Мој банкомат који хода.

Иде деда! Ситниш звецка!
Волим такав звук да чујем!
Маштам како торту сецкам,
К'о мачак се облизујем!

Уз пољубац, кажем деди:
„Хвала, драги банкомату,
обећавам, частићу те,
чим добијем прву плату.“

ЉУБАВНА ПЕСМА ВРАПЦУ

Свака част роди, свака част Ласти –
Врабац је птица с којом ћу расти!

Госпођа Рода, препуна себе,
Неће под мојим небом да зебе;
Чим дан окраћа, разастре крила
И себе сања над делтом Нила.

Само ће Врабац, у јутро плаво,
Пахуљи првој рећи – здраво!

Кљунова оштрих као копља,
Родине рођаке Чапља и Дропља
Већ ће првог јесењег дана
Бјежати на риву Медитерана.

Кад капи ледне по крову кану,
Врабац ће стајати на мегдану.

Ни Ждрал господин да се сјети
Да начас у моје село слети,
Већ махне одозго, као са трона,
На путу у земљу фараона.

Зимус ће само, кад све забијели,
Врапчево џив-џив да ме весели.

Док сунце пече, док сунце жари,
Ласта под мојим небом крстари,
А кленов листак чим зажутије,
Она далеко отпутије.
Остаје Врабац, душа велика,
Да на слеђеном дуду џивџика.

Сусједу Врапцу скидам капу,
Тај нема кофер и нема мапу
Да по њој тражи жарку Африку
Док прва слана бере паприку.
Њега не плаши голомразица –
Живио Врабац, народна птица!

Свака част Роди, свака част Ласти –
Врабац је птица с којом ћу расти!

БОШКО ЛОМОВИЋ

БИСЕРЧИТИ

Побједнице пјесме са конкурса који је поводом Дана Републике расписао Републички педагошки завод РС

ПИТАО ЈЕ ОТАЦ СИНА

Питао је отац сина:
Знаш ли гдје је отаџбина?

Бијељина и Бањалука,
Приједор, Добој и
Градишка,
Фоча, Зворник и Омарска,
Република ту је Српска!
Покрај Саве низ равнице,
Поред Дрине уз брзице,
И на југу поља кршка,
Република ту је Српска!

Питао је отац сина:
Знаш ли ко је отаџбина?

Ратник што је за њу пао,
Сморен ковач што је стао,
Рудар који руду копа,
Ратар поред златног снопа,
Дијете што се водом прска,
Република сви су Српска!

Питао је отац сина:
Знаш ли шта је отаџбина?

Шарен лептир на цвијету,
Птица у небеском лету,
Срце што у мени куцка,
И у бари шаш и трска,
Република то је Српска!

Загрлио отац сина:
Ти знаш шта је отаџбина!

Кад испустим душу крхку,
Ти ћеш чуват нашу Српску!
У генима записано,
Република Српска само!

Алдин Ковачевић, VII1
ОШ „Свети Сава“
Дубраве, Градишка

1. мјесто

РЕПУБЛИКА СРПСКА

Овдје гдје сунце
Зором радо сија,
Овдје живе тата и мама,
Овдје живим и ја

Овдје свако јутро
На бакину погачу мирише.
Овдје љубав станује,
Овдје и нигдје више.

Овдје су огњишта
Топла и мека,
Овдје мамине руке милују,
Овдје си сит и љеба и
млијека.

У овој земљи
Леже наши преци,
У овим црквама
Наши су свеци,

Овдје се ломи
Хљеб крсни,
Овдје се љуби,
Овдје се крсти.

Овдје се поштују дјед и бака
Овдје се воле отац и мајка.
Овдје је било и страшног
рата
Јер овдје гине брат за
брата.

Овдје су наше планине
лијепе,
Овдје су потоци и бистре
ријеке,
Равнице су пуне
Пшенице златне,
Као моја душа
Вјере православне.

Љубим ову земљу
од свога рођења
она нам је
друг и наш учитељ,
она нам је породица
и други родитељ.

Она је наш понос и дика,
Она је наша
СРПСКА РЕПУБЛИКА!

Цвијана Ристић, VIII4
ОШ „Сутјеска“
Модрича

2. мјесто

БИСЕРЧИТИ

РЕПУБЛИКА СРПСКА

3. мјесто

Од Требиња па до Романије,
од Подриња па до Посавине,
Семберије равне и Крајине,
све до Новог Града покрај Уне.

Обасјана сунцем са истока
и бистрином ријека и потока,
уљуљана у плодне равнице,
лијепа попут мале дјевојчице...

НАША СРПСКА!

Опет снажна поносна и јака,
она нам је и отац и мајка,
милује нас слободом по коси,
у срцу је свако од нас носи.

Вјетровима са својих планина
говори нам пјесме из давнина
и учи нас колико је важно
вјеровати у слободу снажно.

РЕПУБЛИКО СРПСКА!

Шта би још на крају могли рећи
што би било доказ н ашој срећи
осим да је сваког новог дана
чвршћа, јача, љепша, насмијана.

Сањаћемо, сновиј и Ти с нама,
вјеруј да нам нећеш бити сама,
из срца те неће отет нико,
ти си нада, вјера, РЕПУБЛИКО

НАША СРПСКА!

Владана Шекара, VI3
ОШ „Пале“
Пале

ВЕТАР ВИШЕ НЕ ПЕВА МОЈИМ ГРАДОМ

Миришем дрвеће, погледом му пратим раст,
Гледам листове упорно, с надом.
Ништа. Не трепере. Ћуте.
Ветар више не пева мојим градом.

Гледам облаке, погледом их уплићем у небо,
Загледам их искрено ил' крадом.
Ништа. Небо ћути. Спава.
Ветар више не пева мојим градом.

Дође октобар, кишом ми напуни очи
И обоји се мојим сивим јадом.
Ја још чекам, још се надам.
Ал' ветар више не пева градом.

Дође јануар и град огрну
Белом бојом што однесе наду
Ветар не долази, неће доћи.
Пева у неком другом граду.

Предраг Обрадовић,

БИСЕРЧИЋИ

ПАПАГАЈ – СРБЕНДА

Не знам да ли сте икад папагаја коме је „српство урезано у кости“ пробали да научите енглески језик. Ако нисте, онда имате прилику да одгледате целу комедију о томе.

Једне зиме отишли смо код мог ујака Ивана. Он има папагаја Иглицу коме се највише радујем. Планирали смо да останемо док не прођу празници, тако да бих Иглици, како сам смислила, могла одржавати часове енглеског. Истине за вољу, ни ја га баш нешто много нисам знала, али „бизнис је бизнис“.

Иглица је невероватан папагај, тако да сам се већ током ручка са ујаком договорила да буде у мојој соби. Ручак се завршио, а часови су почели. Прво сам хтела да видим да ли он можда нешто зна на енглеском, али једино што је знао било је: „Србин хоће крекер“. И то је тако течно и тврдо изговарао, да нисам смела да му кажем да говори као прави Енглец – наљутио би се, јер је Србин у души. Након пар часова, била сам поносна на себе, јер је научио на енглеском да каже: „Гладан сам“. Прошло је неколико дана откад је Иглица научио то да каже, тако да су часови успели, мада пожелех да мало и ћути, јер је сада био стално гладан.

Код ујке сам била још много пута, међутим, одустала сам од часова, пошто је он ипак само папагај, а и енглески је претежак за њега. Мислим, прећи ћемо на француски.

Јована Спасојевић, V2
ОШ „Др Арчибалд Рајс“,
Београд

ПОХОД НА ЗВЕЗДЕ

Звезде, те светлוצаве, чаробне лоптице, сваке ноћи сеју свој прах по мојој уснулој постељини, само да ме подсети да су далеко и да их не могу достићи.

Жеља да их дохватим дуго ме прати.

Једне летње вечери крај реке, док сам правила друштво тетке, сестрама и течи Слоби, искусном рибару, чаробни прах враголастих звезда ми је заголицао лице. Испричала сам тетци о задиркивању веселих звезда и мојој немоћи да их ухватим. Тетка је почела да ми објашњава како је све то моја машта и како се звезде не могу ухватити...

А онда је разговор прекинуо теча. Позвао ме је да станем поред њега, уз саму обалу, и руком ми показао на реку. У њој је било мноштво звезда, блиставих него на небу. Тада је он подигао рибарску мрежу и снажно је бацио у воду. Окренуо се према мени и рекао: „Сада су све твоје!“ Била сам тако узбуђена, почела сам да вучем мрежу на обалу, остали су ми прискочили у помоћ. Извадили смо је, а у њој се, уместо јата звезда, копрцало јато риба.

Бацали смо је и вадиле изнова и изнова, али улов је увек био исти. У мени се мешало разочарање због улова и усхићење због нових покушаја.

Умор ме је полако савладавао, када је теча предложио да се вратимо кући, а по звезде дођемо неке друге ноћи. Сложила сам се с њим.

На повратку, посматрала сам небо кроз прозор аутомобила. У глави ми је одзвањало: нисам успела, али биће још прилике.

Тамара Шурбаноски, V
ОШ „Др Арчибалд Рајс“
Београд

КултарТ

расписује:

К О Н К У Р С ЗА IV МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ДЈЕЧИЈЕ ПОЕЗИЈЕ

Фестивал дјечије поезије одржаће се у оквиру велике културне манифестације „ДЈЕЧИЈЕ ЦАРСТВО ТАМАРИС 2010“ у Бањалуци у априлу 2010. године. Манифестација се одржава под покровитељством председника РС.

И ове године Фестивал ће окупити еминентна имена из свијета поезије за дјецу и омогућити младим pjesницима да на истој сцени представе своје радове.

Конкурс је отворен за ученике основних школа из Босне и Херцеговине, Србије, Црне Горе, Хрватске, Македоније и Словеније.

Учесници ће бити бодовани у двије категорије:

I категорија – ученици од 1-5. разреда (у деветогодишњим ОШ) и од 1-4. разреда (у осмогодишњим школама);

II категорија – ученици од 6-9. разреда (у деветогодишњим ОШ) и од 5-8. разреда (у осмогодишњим школама);

Напомена – ученици из Македоније и Словеније могу слати радове на матерњем језику.

Стручни жири ће одабрати по 15 најбољих у обе категорије. 30 финалиста ће се у Бањалуци такмичити за главне награде. Најбољи радови биће штампани у Зборнику фестивала.

Тема је слободна, а број радова које један аутор може послати није ограничен. Пјесме требају бити откупане фонтом Times New Roman.

Пожељно је радове слати на e-mail адресу:
festival.poczije@gmail.com

Уколико се радови шаљу поштом слати их на адресу
„КУЛТАРТ“

Фестивал дјечије поезије – за конкурс
(Слободану Стошићу)

Слободана Јовановића 5
78 000 БАЊА ЛУКА
Република Српска – БиХ

Уз радове послати и пријаву која треба да садржи: име и презиме аутора, датум рођења, разред и податке о школи коју аутор похађа (адреса, e-mail адреса, телефон)

Конкурс је отворен до 01.03.2010. године.

ОРГАНИЗУЈЕ
IV ТАКМИЧЕЊЕ
У РЕЦИТОВАЊУ ЗА УЧЕНИКЕ ОСНОВНИХ
ШКОЛА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Републичко такмичење ће бити одржано у априлу 2010. године у Бањалуци у оквиру културне манифестације „ДЈЕЧИЈЕ ЦАРСТВО – ТАМАРИС 2010“.

Основни циљеви су:

- развијање осјећаја за основне естетичке норме које садржи поезија
- култивисање говорног израза
- његовање и очување језика као основног обиљежја националног идентитета
- његовање културе говора и јавног сценског наступа

Критеријуми по којима стручни жири оцјењује рецитаторе:

- избор пјесме примјерен узрасту и полу рецитатора
- правилна акцентуација и дикција
- остваривање мисаоно емотивних садржаја пјесме
- природност, изражајност и сугестивност рецитовања

Поред ових критеријума, жири може додијелити негативне бодове и у случају да рецитатор има плесну или глумачку кореографију, музику у пратњи, реквизите и сл.

Такмичење ће се одржати у јединственој категорији (од 6 – 9. разреда).

Рецитатори говоре по једну пјесму домаћег аутора. Избор пјесме је слободан. Пјесма се говори напамет и може трајати највише три минута.

Све школе за такмичење могу пријавити највише три ученика изабрана или на такмичењу које је школа сама организовала или по препоруци наставника који води рецитаторску секцију. Пријаве можете слати до 20. марта 2010. године на e-mail адресу:

recitatori@gmail.com

ЗА РЕЦИТАТОРЕ И ОНЕ МАТОРЕ

ИГЛАКОЈАИМА УВЦЕ

Десни палац, крупан, окат,
Из чарапе моје вири.
Радознао оштар нокат
Гура се и рупу шири.

Где баш сада да измили
Када смо у туђој кући?!
Чини ми се, Боже мили,
Од срамоте да ћу пући...

Другарица моја лепа
Не зна шта ми срце цепа.
Нуди колач и сокиће,
А ја кријем кромпириће!

Увече је мајка вешто
Закрила моју бруку.
Шапутала тужно нешто
И боцнула двапут руку.

А сутрадан, са вашара,
Донела је кесе пуне.
И чарапе, четири пара,
Од шарене топле вуне.

Купила и иглу танку,
Која има мало увце.
Чувај, Боже, моју мајку!
Нек је вечна као сунце!

Власта Н. Ценић

ПРОЉЕЋЕ

СТАРИЈИ ЗА ТАМУ ЈЕСЕНИ ТМАСТЕ
И ГРУБЉИ ЗА ГРУБОСТ ОВЕ ЗИМЕ ПРОШЛЕ
ЈА ВАМ ОВОГ ПРОЉЕЋА НЕЋУ МАХАТИ
ЛАСТЕ
И НЕЋУ ВАМ РЕЋИ ТОПЛО ДОБРО ДОШЛЕ

ВРАПЦИМА ЈА МОРАМ ЊЕЖНО КАО ОТАЦ
РЕЋИ НЕШТО ЛИЈЕПО У ЧАС ОВАЈ ПЛАВИ
ВРАПЦИМА ТОМ СИТНОМ ГРУМЕЊУ
ЖИВОТА
ШТО ЈЕ ЦВРКУТАЛО ЗИМУС НА МЕЋАВИ

ДОК СТЕ ВИ ИСПОД ТУЂЕГ НЕБА
ИЗВОДИЛЕ СВОЈЕ ИГРЕ ВРАГОЛАСТЕ
НЕ ВАШ ЦВРКУТ МИ САД ЗБИЉА НЕ ТРЕБА
РАЗМАЖЕНЕ ГОСПОЋИЦЕ ЛАСТЕ

ОНИ СУ ЗИМУС ЗЕБЛИ ИСПОД СТРЕХА
ОНИ СУ ЉУБИЛИ И ГОЛО ОВО ГРАЊЕ
МОЈЕ ПОШТОВАЊЕ ВЕСЕЛА РУЉО СМИЈЕХА
ДРУГОВИ ВРАПЦИ МОЈЕ ДУБОКО
ПОШТОВАЊЕ.

ВИТО НИКОЛИЋ

ЗАШТО СЕ КАЖЕ...

НА СЕДМОМ НЕБУ

Ех, нема оног ко није залепршао по ружичастим облацима седмог неба. Али, зашто баш тамо? Одговор ћемо пронаћи у Старој Грчкој у дуго важећој Птолемејевој теорији да је земља центар универзума. Небо око земље чинило је седам сфера. Седма, највиша, где су као лампиони окачене звијезде "стајаћице" била је најближа боговима, па је природно осјећати блаженство у њој.

БИТИ НА СЕДМОМ НЕБУ – „бити изузетно сретан“

ЖРТВЕНИ ЈАРАЦ

Овај је израз готово свима познат, али зашто је баш јадни јарац изабран за дежурног кривца и то готово од свих народа једнодушно? Још у прастарим митовима вјеровало се да јарац, онако брадат, рогат и длакав, води поријекло директно од ђавола, па је сам по себи грешан, тако да и није нека штета жртвовати га. Нема података како су на ове обичаје гледале козе, али јарци су вијековима у име опроштаја гријехова жртвовани у разним ритуалима. Обичај је у цивилизованом свијету искорјењен али је израз остао у већини језика.

ЖРТВЕНИ ЈАРАЦ - онај на кога се баца кривица

ПАСТИ С КРУШКЕ

Ништа боље није прошла ни крушка. Дрво крушке у вјеровањима Старих Словена било је омиљено састајалиште вјештица и пребивалиште демона. Онај ко је пао с крушке тешко да је могао да остане „читав“ у глави.

ПАСТИ С КРУШКЕ - бити сметен, смушен

КРАТАК КУРС БОНТОНА ХОДАЊЕ

Умијете ли да ходате? Чуј да ходамо - и да трчимо, и да скачемо на једној нози ако треба! Свака беба то лако научи. Е, сад ћете се изненадити: и ходање по улици има своја правила лијепог понашања.

Отпатке, у које спадају и омоти од жвака и бомбона, искоришћене улазнице за кино и утакмицу, чак и љуске од коштица, немојте бацати по улици. Ако у близини нема корпе за отпатке, стрпите се и баците их касније.

Хода се тротоаром и то десном страном. У случају да журите, пролазнике испред вас претичете с лијеве стране. Ако је пролаз скучен, пропустите старије и сваког коме је теже од вас да сачека. Да су то знали, и она два јарца су могла боље да прођу у животу.

Немојте јести на улици! Изузетак можете направити са сладоледом, кокицама, бомбонама и сличним грицкалицама, ако баш морате. Чак и тада потражите згодно мјесто гдје можете сјести, или стати.

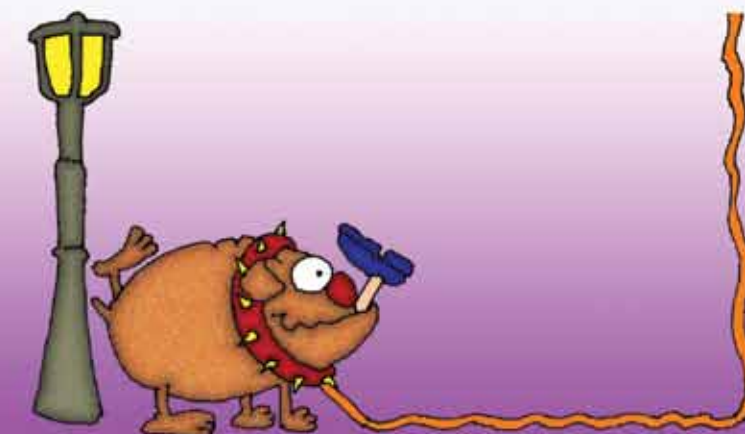

Пас се води у шетњу на дугачкој узици, како бисте у сваком тренутку могли да га контролишете. Њему се може толерисати недостатак знања у лијепом понашању, вама не!

Не вичите на улици! У ствари, немојте уопште викати, то је увијек непристојно. Вјерујете, боље ће вас разумијети ако говорите тихо.

Ако примјетите да је некеме на улици нешто испало, не дозивајете га, већ подигните то и додајте му га.

Љубивоје Ршумовић

ЗАШТО САМ УОПШТЕ УЧИО КЛИЗАЊЕ И КАКО САМ СЕ ПРОВЕО

Она рече ДАСО ЛИЧИШ МИ НА ДЕДУ
ЗНАШ ДА БИХ ТЕ РАДО
ВИДЕЛА НА ЛЕДУ

Та примедба таче моје нерве танке
Одјурих у радњу и купих клизаљке

У почетку беше
Мукотрпног рада
Морало је факат
Много да се пада

И они су славни
Које раја бодри
У почетку прошли
Кроз период модри

Она рече ЛИЧИШ НА СЛОНА У КВАРУ
НИКАД НЕЋУ С ТОБОМ
КЛИЗАТИ У ПАРУ

Па од тада да л ћу клизати ил пасти
Више није шала већ питање части

Замало ме није
Оставила нада
Кад схватих да мора
Много да се пада

Ал и славни којим
Морамо се дивит
У почетку беху
Плави као чивит

Она рече ЛАФЕ ГЛЕДАЛА САМ МНОГЕ
ТИ ЈЕДИНИ ИМАШ ОБЕ ЛЕВЕ НОГЕ
АЛ СУДБИНА ХТЕДЕ ТЕ СЕ ЉУБАВ ЗАЧЕ
ЈЕР ТИ ЗНАШ ГДЕ ПРАВЕ НАЈБОЉЕ
КОЛАЧЕ

И мени се тако
Осмехнула срећа
Клизање ми прво
А цура ми трећа
Она је о мени
Све унапред знала
Падао сам али
И она је пала

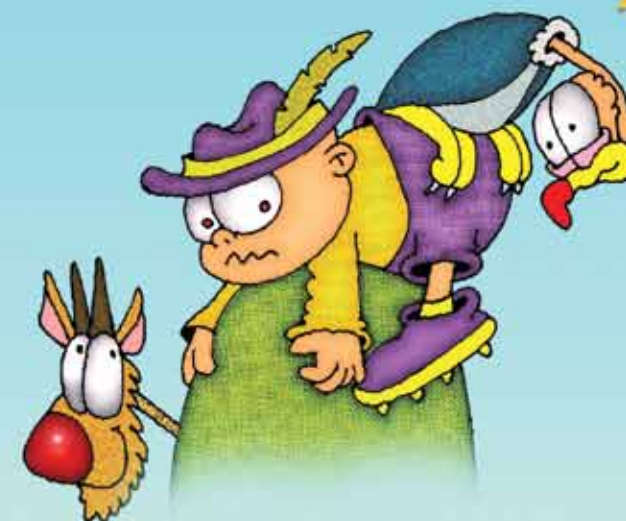
Тодe Николетић

СКИЗАШ

Гледај, тата, гледај, мама,
како јурим на скијама.
Брз сам као миш Гонзалес
ставио сам наочалес.

Брз сам као онај Томба
изнад снежних катакомба.
Ваш син јури, ваш син лети
као снежни човек Јети.

Савладавам к'о са шалом
спуст, биатлон, супер слалом.
Нек одјекне снажно труба,
ваш син скија, ал' без зуба.

Драгомир Ђорђевић

ПЛАНИНАР

Ја сам рођен за подвиге
И за славу
Гледајте ме док се смешмак
На Триглаву

Требаће ми рукавице
И пар дана
Опростите куд се иде
До Мон Блана

Кукавице нек се склоне
Дајте места
Зар мислите да се плашим
Евереста

Нисам вољан за уступке
И за шалу
Ал – ипак ћу прво мало
На Авалу

Весела психотралалологија

ТИПОВИ БАКА

БАКА ФРКЕТ Наоружана је увијек са двије огромне игле из којих без престанка излазе чарапе, капе и пуловери. Њена породица личи на стадо оваца - као да су од вуне направљени.

БАКА ПОСЛАСТИЧАР Препознаје се по фином слаткастим мирису. Живи у кухињи, одакле вреба своје жртве. Чим их опази затрпа их брдом колача, пала- чинки, крофни и других слаткиша којима се не може одољети.

БАКА ЧУВАР ЗДРАВЉА Нико није здрав, ако се другачије не докаже! Чим вас види провјериће да ли сте знојави и је ли вам чело вруће. Шоља чаја, за сваки случај, вам не гине - што је сигурно, сигурно је.

БАКА ОСМАТРАЧ Овај тип бака гнијезди се обично на прозорима и балконима са којих има најбољи преглед на околину. Познаје комшилук као свој џеп и ништа јој не може промаћи.

БАКА - РЕЗЕРВНА МАМА Нестрпљиво сједи на клупи за резервне играче и једва чека да замијени маму. Пошто је свака бака била најприје мама, она своју улогу игра беспријекорно. Не ваља је пустити да се заигра, јер ју је онда тешко избацити из игре. Мама је, ипак, незамјењива.

БАКА МЈЕРИЛАЦ ВРЕМЕНА Овај тип баке умјесто срца има уграђен часовник. Тика-така - вријеме је за школу; тика-така - вријеме је за ручак; тика-така - вријеме је за спавање... А ако се не вратите на вријеме бака се муњевитом брзином трансформише у наредни тип у еволуционалном низу... у **БАКУ ПАНИКУ**. Довољан је један минут закашњења да Бака Паника алармира све расположиве снаге да вас траже од родитеља и наставника до ватрогасаца. И док ви нехајно играте кликере у дворишту, антитерористичке специјалне јединице опкољавају читав комшилук.

БАКА САКУПЉАЧ БРИГА Ова врста бака не подноси безбрижну околину, па брине свачије бриге. Унуци су мали, мама и тата још увијек дјеца, а дека је одувијек био неозбиљан. Зато бака сакупља њихове бриге и брине уместо њих.

БАКА ИНФОРМАЦИОНИ ЦЕНТАР Уз све послове, она нађе времена да гледа на ТВ-у све вијести на свим каналима, па их онда добро утврди на радију и у новинама. Умије да буде мало досадна, али је, признаћете, подношљивије да критикује господу Обаму и Путина него вас.

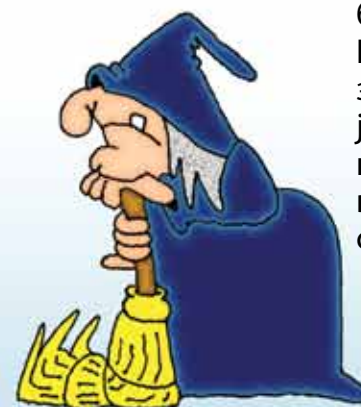
ГОСПОЂА БАКА Сматра да је у најбољим годинама (и у праву је). Увијек је дотјерана и спремна за шетњу. Нека други мало раде, за њу је стигло вријеме заслуженог уживања.

ЦРВЕНКАПИНА БАКА Незгодна врста! Живи дубоко у шуми и прави се да је болесна. А, можда и није баш тако. Можда смо били себични па смо је мало заборавили. Провјерите - ништа не кошта.

БАБА РОГА Уважени писци бајки, ово заиста нема смисла! Посљедња личност која је заслужила да буде чудовиште је бака. Ко ме год типу да припадају, баке су увијек добре, вриједне и пожртвоване и изнад свега воле дјецу.

БАКА ПУСТИ СНОВИ Кад већ није она, а нису ни мама и тата онда ћете ви. Она није могла, такво је било вријеме, мама је више вољела да прати моду, тата је јурцао за лоптом, а ви сте баш на баку.

КЊИГЕ КОЈЕ СЕ ГЛЕДАЈУ

Љубав све побјеђује! Тако нас бар учи Дизни. Сњежана бјежи од сигурне смрти коју јој је намјенила зла маћеха, Добро побјеђује у “вјечитом дербију”, а наша јунакиња се на крају удаје ни мање ни више него за - принца. Пепељуга? Цијели живот је изабљује (погађате) зла маћеха, умијешају се неке више силе како би, ето, бар мало изједначиле снаге, а дјевојка која са бала бјежи у прљама и са само једном ципелицом на крају постаје принцеза... Још? Успавана љепотица, иако се зла чаробница из петних жила труди да то саботира, на крају се враћа у живот пољупцем принца... Некако почињемо да вјерујемо да је свака дјевојчица принцеза и да за сваку постоји један принц са којим ће, на његовом незаобилазном бијелом коњу, одjahати у сутон...

Љубав не преза пред опасностима ни пред непријатељима, успијева чак да превазиђе и разлике које се на први поглед чине непремостивим. Примјер за то је Дизнијева адаптација “Мале сирене”. Сценарио који садржи све елементе већ небројено пута испробаног и успјешног рецепта - прелијепу, љупку, талентовану младу јунакињу авантуристичког духа, згодног принца у кога је она заљубљена, вјештицу која манипулацијом покушава да се докопа краљевског трона, заштитнички настројеног оца, вјерног пријатеља кукавицу, “свезнајућег” шпијуна и неодољиво иритантног професора музике, савршено функционише од почетка до краја, припремајући нас за незаобилазно вјенчање. И тако, послје великог броја перипетија и незаборавних музичких нумера, све се завршава срећно, сирена постаје дјевојка и удаје се за свог принца... Тако свака неприлагођена дјевојчица има наду у дивну и бајковиту будућност...

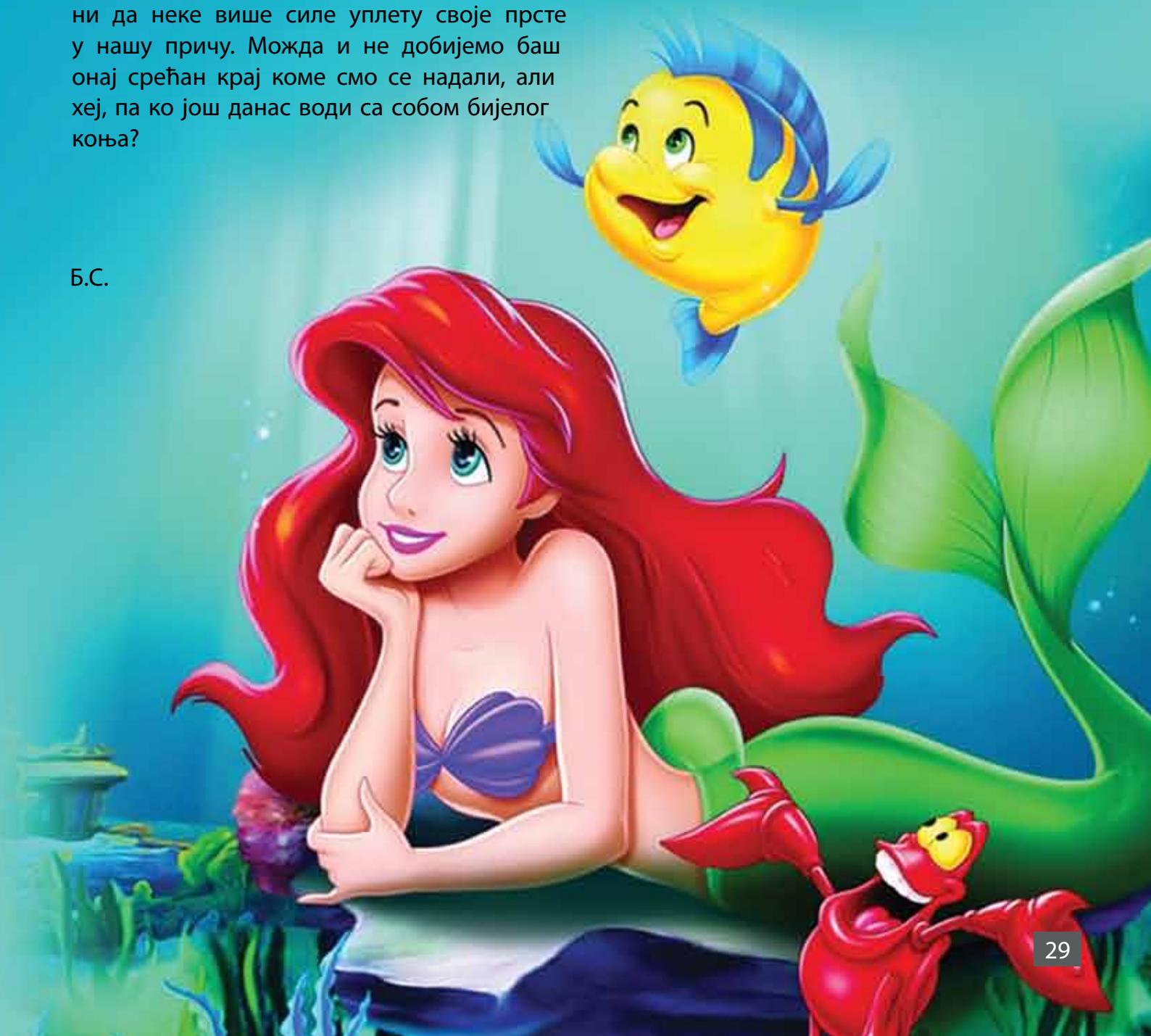
Мала сирена (дан. Den lille havfrue) заправо је бајка коју је написао вјероватно најпознатији писац бајки и после Ларса Урлиха свакако најпознатији Данац свих времена - Ханс Кристијан Андерсен. Први пут је објављена 1837. године, а свијету је представљена помоћу различитих медијума - поред заиста великог броја издања на многим језицима ту су још и балет, јапански манга цртани филмови, стрип, играни филмови и наравно Дизнијев цртани из 1989.

Оригинална прича се заправо јако разликује од данас најпознатије верзије коју смо сви гледали као дјеца. Андерсенова Мала сирена, осим опчињености прелијепим принцом кога је спасила од дављења, чезне да посједује људску душу. Наиме, животни вијек сирена је много дужи од нашег, али када умру оне се претварају у морску пјену и потпуно ишчежавају, док људска душа наставља да постоји и након тјелесне смрти. Да би дошла до ствари које жели, Мала сирена се обраћа морској вјештици која јој, у замјену за њен глас (најпривлачнији звук на свијету), даје напитака који ће јој створити ноге. Да би добила душу, принц мора да се ожени њоме, док ће у супротном она умријети дан након што се ожени другом. Иако се принцу допада Мала сирена, а нарочито њена способност да дивно плеше, он већ воли дјевојку која га је пронашла на обали, а за коју он вјерује да га је спасила из мора. Када се принц још суочи са очевом жељом да се вјенча са сусједном принцезом, спреман је да му противуријечи у име те љубави. Испоставља се да дјевојка у коју се принц заљубио заправо и јесте његова уговорена невјеста, тако да бар један

пар у причи завршава срећно. Мала сирена, напротив, сломљеног срца, очајава над својом судбином, жали због избора које је направила и чека сопствену смрт. Међутим, прије сумрака, посјећују је сестре које јој нуде још једну шансу: у договору са морском вјештицом добиле су бодеж којим Мала сирена треба да убије свог вољеног принца, а капи крви које падну на њене ноге поново ће је начинити сиреном. Тако ће сав бол који осјећа нестати, а она ће моћи да живи свој пун животни циклус сирене. Ипак, наша јунакиња није у стању то да уради и у недостатку било какве друге могућности, баца се у море. Иако се њено тијело претвара у морску пјену, она не нестаје, већ постаје дух, кћи ваздуха. Тако јој се пружа прилика да једног дана, чинећи добра дјела, ипак “заради” душу и пресели се у царство Небеско...

Иако можда и није најпознатија Андерсенова бајка, Мала сирена је на неки начин постала симбол Копенхагена, главног града Данске. На стијени поред мора, налази се статуа сирене, једна од најпосјећенијих туристичких атракција овог града. Ту је да нас подсјети на ону тежњу ка недостижном која постоји у сваком од нас. Ту је да нас научи да понекад и највећа жртва не може да нас доведе до жељеног циља. Али не и да нас обесхрабри. Снови се могу остварити на начин на који то не очекујемо, никада није касно за изненађења. Никада није касно ни да неке више силе уплету своје прсте у нашу причу. Можда и не добијемо баш онај срећан крај коме смо се надали, али хеј, па ко још данас води са собом бијелог коња?

Б.С.

У мозгу сваке особе јављају се другачије асоцијације на различите појмове. Некога ће, на пример, шаховска фигурица подсетити на дједу са којим је као мали играо измишљајући успут правила на која је добри дједа жмурио и дозвољавао му да побједи, неког другог можда на превртљиву бившу дјевојку...

Знак се, заправо, може дефинисати прилично једноставно: то је нешто што стоји за нешто друго. Знак понекад може да подсјећа на оно што означава. Тако, на примјер, саобраћајни знак за пругу заиста на себи има нацртане шине - постоји сличност између самог знака и оног што он означава. Опет, постоје појмови за које знамо да значе нешто друго, иако изгледом не подсјећају на то. Тако је, рецимо, лист јавора симбол Канаде, бијела голубица симбол мира, крст симбол хришћанства... Ниједан од ових знакова не личи на оно што означава, нити је у било каквој природној вези са истим. То је зато што постоје конвенције које се старају да неки знак сваког од нас ко је упознат са тим правилом подсјећају на исти означени појам. Такве знакове (који су ствар конвенције) називамо симболима. На тај начин зима, осим што представља једно од четири годишња доба, истовремено може да означава и неки мрачан и тежак период, слично као и ноћ, као супротност топлоти лjeta и дугим свијетлим данима.

Пјесма "Први снег" групе "Сунцокрет" доказује управо ту тезу - и она се може посматрати буквално као и алегорично (у пренесеном значењу). Како год да је прихватите, не може се порећи да је она заиста снажна и да функционише сасвим прихватљиво и без музике (управо онај критеријум који смо препоручили за разликовање поезије у музици од оних лирикса који би без музике комотно могли да се сврстају у шунд).

А управо њена двозначност још је више приближава књижевности...

Групу су 1975. основали Бора Ђорђевић (много познатији као фронтмен "Рибље чорбе", једног од највећих бендова са простора бивше Југославије), Ненад Божић и два женска вокала - Снежана Јандрлић и Весна Ракочевић, али су њу убрзо замијениле Биља Крстић и Горица Поповић. Након неколико успјешних синглова, музике за филм "Није него" Миће Милошевића и наступа на београдском ВООМ (бум) фестивалу '76, "Сунцокрет" наредне године изаје свој деби-албум "Моје бубе" на коме се, уз претходно снимљене пјесме и неколико изразито хумористичних ствари, нашла и балада по којој их и данас сви памте - "Први снег". Након овог албума, бенд престаје да буде акустичан и добија клавијатуре и бубњеве у сталној поставки. Већ 1978. "Сунцокрет" напуштају Бора Ђорђевић и Биља Крстић и након још неколико промјена у саставу и неколико синглова, бенд се коначно распада 1979.

ПРВИ СНЕГ

Сад кад сам дошла
из далека
пружи ми руке
реци да ме чекаш
Долазе тешка, тешка времена
ти знаш,

Долази зима, дуга и хладна
затвори врата, упали ватру
Пада први снег.

Долазе дани
ледених киша
нечије лице
губи се у магли
Долазе она наша ћутања
ти знаш,

Долази зима, дуга и хладна
затвори врата, упали ватру
Пада први снег.

Низ густо поље
у мрачна јутра
моје хладне руке
дуго ће да те траже
Ако ме волиш остаћеш уз мене
ти знаш,

Долази зима, дуга и хладна
затвори врата, упали ватру
Пада први, пада први снег.

tamaris

MS MIKROELEKTRONIKA A.D.

ALF-OM

Prijatelj ostaje prijatelj!

KOSIG DUNAV
OSIGURANJE A.D.
Banja Luka

ПОЗИВ НА САРАДЊУ

Шаљите нам своје радове: пјесме, приче, скечеве, репортаже, цртеже, информације о догађајима које бисте жељели да пропатимо као и питања из области књижевности и из свих других области за која сматрате да су занимљива и да можемо да вам одговоримо. Шаљите нам репортаже о својим градовима, екскурзијама, школама, талентима, јубилејима, приредбама...

Пишите шта вам се свиђа, шта вам се не свиђа, шта би требало додати а шта избацити, на тај начин ћете нам помоћи да напредујемо. Ми ћемо се трудити да сваки следећи број буде бољи од претходног, све штампане радове ћемо наградити књигама, а они нај, нај, најбољи ће добити и вредније награде и то већ од следећег броја Ризнице.

Часопис „Ризница“ Бања Лука, Слободана Јовановића 5
Тел: +387 51 300 152, +387 65 47 11 87, +387 65 460 271
е-mail:
casopis_riznica@yahoo.com

ИМЕНА

Пронађеш негде некаквог Мишу,
некаквог Горана,
Драгана,
Свету,
пронађеш другаре налик на себе
и станеш тако и не верујеш
да има неко као ти - исти,
на овом друкчијем свету.
И ништа не мора да се каже.
Све се унапред зна и разуме.
Можда те неке Мире сад траже.
Можда Гордана нека не уме
без тебе,
Јелене,
Милице,
Виде,
до неког огромног сунца да иде.
И не знаш колико као ти - таквих
вечерас поново неког немају.
И не знаш колико као ти - истих
за сусрет са тобом баш сад се спремају.
И не знаш ко су то, као ти - дивни
и што су јастуке сузама влажили.
А лепо сте се могли срести
само да сте се мало потражили.
И крећеш у живот с погрешним неким.
С друкчијим неким.
Неким далеким.
А Борис,
Вера,
Владан
и Сања
још увек само тебе сања

